

[Socialministeren.]

ner, der forsikringsmæssigt kunde øge Risiko-koen stærkt, og den sidste Bestemmelse strider imod den Hovedregel, at kun Personer, der har Arbejde i Faget, skal kunne optages i vedkommende Arbejdsløhedskasse. Men bortset herfra er der ingen Realitetsændringer i §§ 12—14, i hvert Fald ingen af Betydning.

Heller ikke ved § 15, Reglerne om Medlemsbidragene, er der Grund til at opholde sig. Derimod er der indført ikke uvæsentlige Ændringer i § 16 om Tilskud fra det offentlige. Ved Loven af 1914 fastsattes Statstilskuddet til 50 pCt. af de samlede Medlemsbidrag, hvorhos Kommunerne kunde yde 33 $\frac{1}{3}$ pCt. regnet efter de Medlemmer, der havde Ophold i Kommunerne den foregaaende 31. Marts. Ved Loven af 1921 fik Kommunerne Pligt til at yde dette Tilskud. I 1924 nedsatte man Statstilskuddet fra 50 til 35 pCt. og Kommunitilskuddet fra 33 $\frac{1}{3}$ til 30 pCt. Endelig omregulerede man i 1927 Tilskuddene saaledes, at disse skulde ydes efter en Skala i omvendt Forhold til Fagets Gennemsnitsfortjeneste, men samtidig betød denne Omlægning tillige en yderligere Nedsættelse af det offentlige Tilskud, idet Skalaen for 1927—28 gennemsnitligt har givet et Statstilskud paa 29 og et Kommunitilskud paa 24 pCt., altsaa tilsammen kun ca. Halvdelen af, hvad Medlemmerne selv maa betale. Som Følge af disse forskellige Forringelser af de offentlige Tilskud og den samtidig stigende Arbejdsløshed er Medlemmerne blevet mere og mere overbebyrdede med Medlemskontingenter gennem Aarene. I 1924 udgjorde Medlemsbidragene 11 Mill. Kr., i 1926 14 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i 1927—28 21 Mill. Kr. og sidste Aar 19 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Da denne Udvikling efter Regeringens Opfattelse maa anses for ganske ubillig overfor Arbejderne, idet Forsikringen jo lige saa vel er i Samfundets Interesse som i Arbejdernes Interesse, har man foreslaaet den gældende Ordning ændret; dog beholder man det af forhenværende Indenrigsminister Krag gennemførte Grundlag for Tilskuddet, altsaa Skalaberegningen, men forhøjer Tilskuddet betydeligt og omlægger det saaledes, at Staten yder det hele foreslaaede Tilskud mod bagefter at faa refundert en Trediedel fra Kommunerne paa Grundlag af Indbyggerantallet ved den sidst offentliggjorte Folketælling. Det er i hvert Fald en bedre Ordning end at foreslaa en Trediedel af Medlemsbidragene for dem, der mere eller mindre tilfældigt havde Ophold i en Kommune den foregaaende 31.

Marts. For de Arbejdere eller Fag, hvor Aarsfortjenesten gennemsnitligt andrager et saa ringe Beløb som under 2 000 Kr., forhøjes Statstilskuddet til 100 pCt. af Medlemsbidraget, altsaa en betydelig Forhøjelse fra det nuværende, hvor Stats- og Kommunitilskud tilsammen ikke kan naa op over 65 pCt. For de bedst stillede Arbejdere bliver Tallet 40 i Forhold til 15 nu. Til Gengæld forudsættes det, at 20 pCt. af Kontingenterne anvendes til de Krisefonds, jeg senere skal komme til. Endelig er Regelen om Opholds- eller Forsørgelseskommunens Adgang til at hjælpe et Medlem med indtil en Trediedel af hans Kontingent gaaet ud, idet der henvises til Lovgivningen om offentlig Forsorg. Men i § 40 findes der dog en Overgangsbestemmelse, hvorefter Opholdskommunen, indtil en saadan ny Lov maatte blive vedtaget, kan hjælpe med Halvdelen af Medlemskontingentet.

Jeg sagde for et Øjeblik siden, at det var en mere praktisk Ordning at lade Kommunerne refundere efter Indbyggerantallet end efter Antallet af Arbejdsløhedskassernes Medlemmer i Kommunen pr. 31 Marts det foregaaende Aar, men jeg vil dog her gerne tilføje, at jeg bliver nødt til paa dette Punkt at forbeholde mig at stille Ændringsforslag i Udvalget, thi Forholdet er det, at det raadgivende kommunale Udvalg, der blev nedsat ved Socialkommissionens Ophevelse, netop i første Række beskæftigede sig med en Omordning af hele Refusionsordningen indenfor Sociallovgivningen, og dette Udvalg kan først ventes at blive færdigt med denne Del af sit Arbejde i Løbet af indeværende Maaned. Da jeg altsaa ikke i dette Øjeblik kan vide, hvilket Resultat Udvalget og derefter Regeringen vil komme til, maa jeg antage, at det bliver nødvendigt at vende tilbage til denne specielle Refusionsregel gennem et Ændringsforslag til anden Behandling. Jeg beder derfor ærede Medlemmer vente med paa dette ene Punkt at tage Stilling til Forslaget, indtil man ser, hvorledes det endelige Refusionsforslag fra Ministeriet paa Grundlag af dette Udvalgs Arbejde kommer til at se ud.

Jeg kommer dernæst til Reglerne om Understøttelsen — § 18 ff. —, hvor der er foretaget forskellige Ændringer. For det første er Maksimum for Dagpengene sat op til 3,50 Kr. for Ikke-Familieforsørgere, ligesom det var før Loven af 1927, og Adgangen for Socialministeren til at nedsætte Maksimumsbeløbene efter Lønstatistikken er slettet, da Lønningerne nu neppe længer vil undergaa væsentlige Nedsættelser. Dernæst